

‘Wij zijn als langetermijnbelegger rustpunt te midden van de hectiek’

| Fortis OBAM, in 1936 opgericht door Franse nonnen, zweert bij vaak verguisde ‘buy & hold’-strategie

BEN SERRURE

Langetermijnbeleggers zijn nu al meer dan een jaar schaars op de beurzen. Dat ze niet uitgestorven zijn, maakt het Fortis Investments-fonds OBAM duidelijk. ‘We geven niet om intradaybewegingen’, zegt senior portfoliomanager Peter Ranty.

OBAM is een buitenbeentje in de wereld van de beleggingsfondsen. Alleen al het ontstaan is opmerkelijk. Franse nonnen richtten het fonds in 1936 op om hun vermogen in Nederland te beschermen. Ze waren in antiklerikale tijden bang dat hun vermogen geconfiscieerd zou worden. Na de Tweede Wereldoorlog verdween die angst, waardoor de nonnen hun vermogen liever weer vrij wilden maken. De oplossing? Een beursgang.

In 1954 trok OBAM naar de Amsterdamse beurs. Sindsdien veranderde het fonds een aantal keer van eigenaar. Uiteindelijk belandde het via MecsPierson bij Fortis Investments, waarna de naam veranderde in Fortis OBAM. Het fonds gaat er prat op dat de

duurzame beleggingsstrategie nooit wijzigde, ondanks de wisselende eigenaars.

CONSISTENT

Die strategie mag als uitzonderlijk worden gezien. ‘OBAM heeft altijd een consistent beleggingsbeleid gevoerd, gericht op duurzame groei’, staat op de website van het fonds te lezen. ‘Ontwikkelingen die onvoldoende worden ondersteund door fundamentele achtergronden, laat het fonds onverstoort aan zich voorbijgaan. Dat maakt Fortis OBAM tot een rustpunt in een hectische wereld.’

OBAM hanteert de klassieke ‘buy & hold’-strategie, maar benadrukt dat het een ‘flexibele buy & hold’ is. De crisis maakte duidelijk dat ook duurzame fondsen lijden wanneer de aandelenmarkten kelderen. OBAM greep in om het risico terug te dringen. ‘Zo hebben we de beleggershorizon versmald van vier jaar naar een jaar’, zegt Ranty. ‘We hebben ook het aantal aandelen teruggebracht, van een 180-tal naar ongeveer 110. We hadden zo’n ruime positie om het risico te

spreiden. Maar wanneer alles verkocht wordt, werkt dat niet.’

CRISIS

De crisis had dus een weerslag op het beheer van het fonds, maar echt ingrijpend raakten beheerders niet aan de strategie. De fundamentals blijven de hoeksteen van een langetermijnstrategie.

‘Het is in tijden van crisis verleidelijk alles overhoop te gooien, maar dat zou de slechtst mogelijke beslissing zijn’, zegt Ranty. Daarom blijft OBAM inzetten op grondstofgerelateerde aandelen en energiewaarden. ‘We investeren in bedrijven die het best van grondstoffenschaarste kunnen profiteren. We kiezen daarbij veel voor ‘secondliners’, zoals dienstverleners.’ Ranty is ervan overtuigd dat de langetermijnvoorzichten niet lijden onder de huidige zwakke vraag.

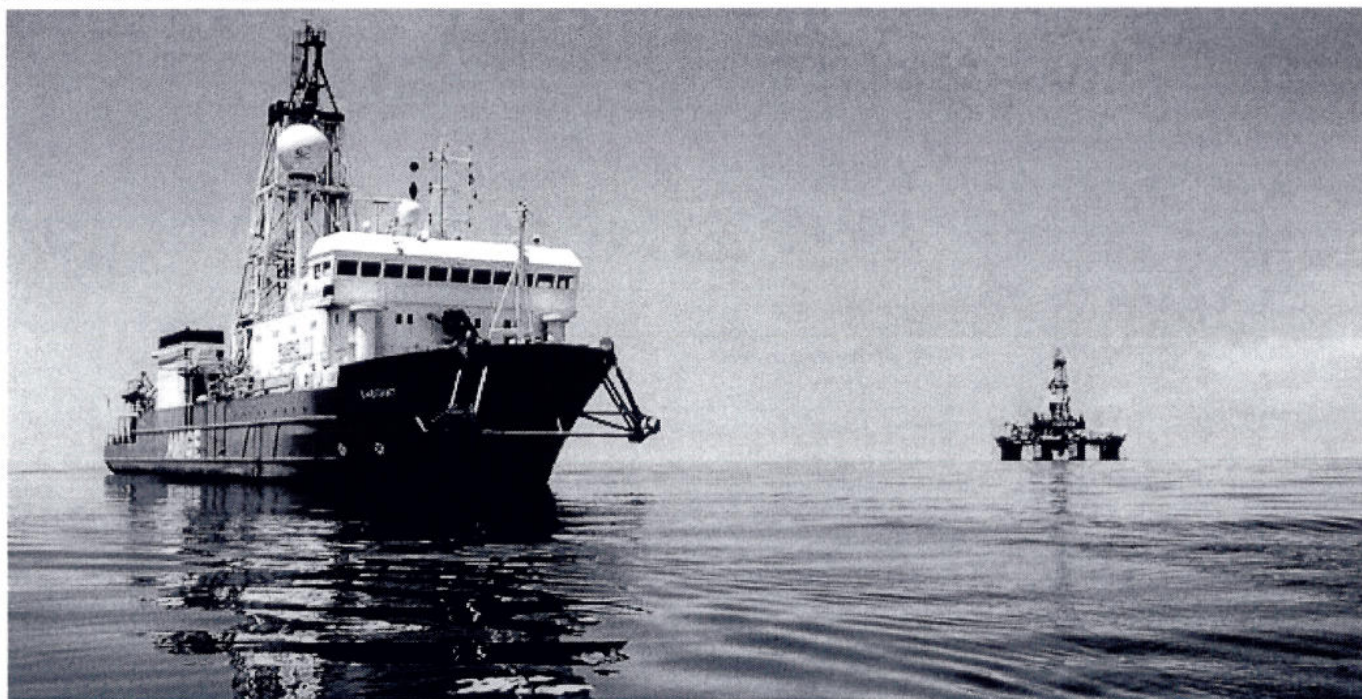
Een andere opmerkelijke positie in de portefeuille van OBAM is die van de financiële sector. In 2006 zette het fonds de financiële waarden op ‘underweight’ (*kleiner gewicht dan marktgemiddelde, red.*). ‘We voorspelden hier niet de

financiële crisis, maar maakten een keuze op basis van onze vooruitzichten voor de resultaten’, stelt Ranty.

CONTRAIR

In maart bouwde OBAM de positie weer uit tot ‘overweight’, opnieuw op basis van vooruitzichten op de resultaten. ‘Iedereen was toen negatief over financiële aandelen. Maar via onze visie op de ‘fundamentals’ en waarderingen vonden we dat we contrair moesten zijn.’ Een keuze die vruchten afwierp.

OBAM is op zowel korte als lange termijn positief over aandelen. ‘De markt is niet overkocht. Het is eerder het verkopen dat is afgeremd. Volgens ons zullen positieve factoren de negatieve factoren overstemmen.’ Op langere termijn is de senior portfoliomanager niet bang voor exitstrategieën. ‘Die zullen niet noodzakelijk een neergang van de markten teweegbrengen. Als de overheden zich terugtrekken zal het ook een teken zijn dat het tijd is. Tot dan zullen de stimuli nog weerspiegeld worden in de bedrijfsresultaten.’

Fortis OBAM kiest in de grondstoffensector voor zogenaamde ‘secondliners’, zoals dienstverleners aan de olie- en gasindustrie.

RV